

Moskiewski Teatr Dramatyczny na występach w Polsce

PRZYJECHAŁ do Polski na szereg występów jeden z czołowych teatrów Związku Radzieckiego — „Państwowy Moskiewski Teatr Dramatu”. Powstał on w roku 1922 jako jeden z teatrów zrodzonych z Wielkiej Rewolucji Październikowej i związał się najsilniej, jak wiele innych teatrów radzieckich, z życiem narodu. Swą działalność artystyczną twórcy Moskiewskiego Teatru Dramatu od początku swego istnienia pojmowali jako służbę dla narodu.

REPERTUAR teatru jest w pełnym tego słowa znaczeniu współczesny i porusza najistotniejsze zagadnienia aktualne, co jednak nie oznacza bynajmniej zrzynowania przez teatry radzieckie z repertuaru klasycznego. Najwybitniejsi klasycy rosyjscy i zagraniczni są stale grywani na deskach Moskiewskiego Teatru Dramatu, podobnie jak i w innych teatrach. Ścisła współpraca z najwybitniejszymi dramaturgami radzieckimi pozwala realizować ów postulat aktualności. Pozycja Państwowego Teatru Moskiewskiego nie jest pod tym względem odosobniona, gdyż wszystkie teatry radzieckie uważają za swoje powołanie — przekazywać społeczeństwu idee i problemy budownictwa socjalistycznego, walki o postęp i sprawiedliwość społeczną.

DRAMATURDZY radzieccy przez prawdziwe opisy życia ułatwiają rozwój realistycznej gry aktorskiej. Aktorzy radzieccy rozwijali swą sztukę na repertuarze

wielkich realistów rosyjskich i radzieckich. Każda nowa sztuka pobudza artystów do studiowania życia, człowieka, jego myśli, bytu i otoczenia. Moskiewski Teatr Dramatu, jak i inne teatry ZSRR, usilną pracą i stałym kontaktem z życiem, opracował głęboki styl realizmu socjalistycznego.

PAŃSTWOWY Moskiewski Teatr Dramatu w ciągu swojej kilkudziesięcioletniej działalności starał się odtworzyć na scenie wszystkie etapy życia społeczeństwa radzieckiego. Był zawsze wrogiem „teorii dystansu”, która mówi, że artysta może tylko po pewnym czasie opisywać ważne wydarzenia. Artyści radzieccy uważają słusznie, że teoria ta jest przeciwna postępowi w sztuce, dezorientuje widzów i demobilizuje dramaturgów. Rozwój teatru radzieckiego wykazał, że najbardziej aktualna sztuka nasycona głęboką treścią ideową, odpowiadającą na najbardziej istotne problemy, ciesząc się największym powodzeniem. Takie sztuki o odbudowie Państwa Radzieckiego po pierwszej i drugiej wojnie światowej, o pięciolatkach stalinowskich, o braterstwie międzynarodowym, o walce o pokój lud., wystawiał i wystawia Moskiewski Teatr Dramatu z największym powodzeniem. Teatry radzieckie zwalczają teorię „sztuki dla sztuki”.

PAŃSTWOWY Moskiewski Teatr Dramatu wystawi w Polsce sześć sztuk:

„Wielkie dni” (Stalingrad) — Mikołaja Wirta reżyseruje kierownik artystyczny teatru i główny jego reżyser, Mikołaj Ochłopkow, przy współpracy reżyserów A. Biełowa, S. Kaminki i H. Zotowej. Sztuka ta jest epopeją o bitwie stalingradzkiej i bohaterstwie żołnierzy oraz narodu radzieckiego. Drugą sztuką, którą ujrzymy jest „Młoda gwardia” — F. Andiejewa, za inscenizację której Ochłopkow otrzymał Nagrodę Stalinowską. Ochłopkow posługując się wszystkimi środkami scenicznymi i aktorskimi, znakomicie przedstawił ideę utworu — intelektualną alienację ludzi radzieckich do najeźdźcy hitlerowsko-faszystowskiego i wielką siłę moralną ludzi radzieckich, a zwłaszcza młodzieży radzieckiej, kochającej swój kraj i walczącej bohaterstwo o jego wolność.

Następnie ujrzymy „Sąd honorowy” A. Szejna w reżyserii Zotowej i Kaminki oraz „Wiosnę w Moskwie” — Wiktora Gusiewa, „Tani” — Aleksieja Arbuzowa i „Psa ogrodnika” — Lope de Vega.

W planach repertuarowych teatru na najbliższą przyszłość znajdują się następujące sztuki: „Zimna wojna” braci Tur, „Góra Mikulina” A. Szejna, „Druga część lasu” — L. Helmana (apokryf „Lisiego gniazda”) i „Hamlet” — Szekspira.